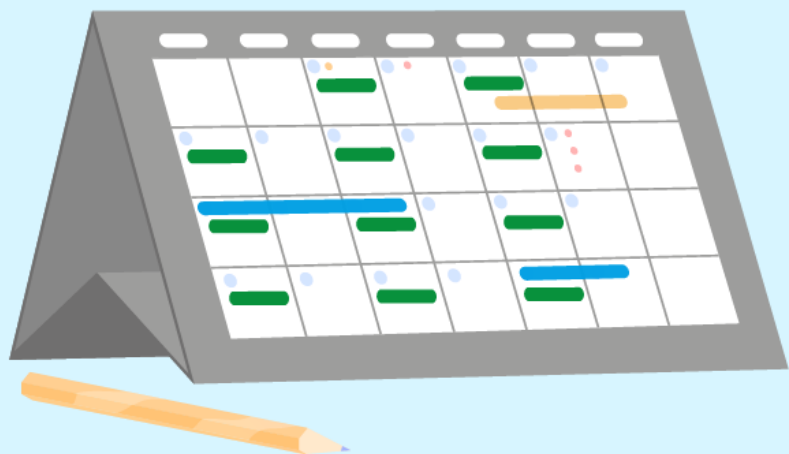

שַׁעֲמוּם

בְּבֵית-הַסֵּפֶר יֵשׁ לְתוֹמָר מְעַרְכֶת שָׁעוֹת,
וְהוּא יוֹדֵעַ מָה הוּא עוֹשֶׂה בְּכָל שָׁעָה.
הַיּוֹם שֶׁל תוֹמָר בְּבֵית-הַסֵּפֶר מְלֵא בְּפְעִילוּיּוֹת.

גַּם אַחֲרֵי הַצְּהָרִיִּים יֵשׁ לְתוֹמָר הַרְבֵּה פְּעִילוּיּוֹת:
שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ הוּא הוֹלֵךְ לְחוּגִים,
וּבַיָּמִים הָאַחֲרִים הוּא מְשַׁחֵק עִם הַחוֹנְקֶת שְׁלוֹ.

אבל בסוף השבוע אין לתומר פעילויות מיוחדות.
לפעמים הוא נוסע עם המשפחה שלו לטיול,
ולפעמים הם פוגשים בני משפחה או חברים.

בימים קאלה תומר משתעמם.
הוא לא יודע מה לעשות.
אבל לא תמיד יש תכנית לסוף השבוע.
לכן נשארים בבית, ולא יוצאים לשום מקום.

לא נעים לתומר, כשהוא משתעמם.
הוא שואל את אימא הרבה פעמים: "מה עושים עכשיו?".
אימא אומרת לו: "בשבת אפשר לנוח קצת, 'לתפוס שלווה'.
לא חייבים כל הזמן לעשות משהו".

היא גם אומרת לו: "תעסיק את עצמך במשהו נעים".
תומר לא מבין מה זה לנוח או 'לתפוס שלווה'.
הוא גם לא יודע איך הוא יכול להעסיק את עצמו.